

Dk. Dave Mathewson, Fasihi ya Agano Jipya, Hotuba ya 38, Excursus juu ya Ufunuo, Kipindi cha 3

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dk. Dave Mathewson akitoa wasilisho lake la tatu na la mwisho juu ya kitabu cha Ufunuo.

Tumekuwa tukiangalia sehemu kadhaa kuu za Ufunuo ili tu kuonyesha jinsi tunavyosoma na kwa kuzingatia usuli ambao Ufunuo ulikuwa ukishughulikia.

Na ninataka kuendelea kuangalia sehemu zingine kadhaa katika sehemu hii ya mwisho ya darasa. Na hiyo ni, nataka kuunga mkono sura kadhaa na kuangalia sura ya 11. Sura ya 11 ni hadithi nyingine ya mashahidi wawili.

Na ni hadithi ya jinsi mashahidi hawa wawili wanavyotabiri kwa muda fulani. Kwa muda ushuhuda wao unaonekana kufanikiwa, lakini mwishowe joka au mnyama yule yule, mnyama yule yule ambaye tunasoma juu yake katika Ufunuo 12 na 13 anaibuka katika sura ya 11 kutoka kwenye shimo lisilo na mwisho. Tena, shimo lisilo na mwisho sio kumbukumbu ya eneo fulani la kijiografia.

Ilikuwa ishara ya uovu, asili ya viumbe waovu wa pepo. Kwa hivyo, ni mahali pazuri kwa mnyama kutoka, ambayo kama tulivyosema, mnyama labda anawakilisha Milki ya Kirumi. Ikiwa wewe ni Mkristo wa karne ya kwanza ukisoma Ufunuo 12 na 13 na sasa sura ya 11, na unasoma juu ya mnyama huyu mwenye vichwa saba, labda utamtambua kama Dola ya Kirumi.

Tuliona kwamba sura ya 12 na 13 inakusudiwa kuelezea hali halisi ya mzozo na Roma. Mnyama huyo anawakilisha Roma na Mfalme wa Kirumi, na wale wanaokuza mfumo mzima wa ibada ya Roma na Mfalme. Na sura ya 12 na 13 zinaelezea basi asili ya kweli, ni nini kilicho nyuma ya hiyo.

Sasa sura ya 11, mnyama yule yule anaibuka kutoka kwenye shimo. Tena, mnyama huyo labda anawakilisha Roma na jaribio lake la kukandamiza na kukandamiza watu wa Mungu na kupinga ufalme wake. Sasa mnyama huyo anakuja na kuwaua mashahidi hawa wawili, watu hawa wawili, kwa uawa.

Lakini baadaye, baada ya muda, mashahidi hawa wawili wanainuliwa na kuthibitishwa ili kuonyesha kwamba ushuhuda wao ulikuwa wa kweli na wa kweli. Sasa tena, swali ni, tunafanya nini juu ya hadithi? Kwanza kabisa, mandharinyuma. Kumekuwa na mapendekezo kadhaa kuhusu mashahidi hawa wawili ni akina nani.

Ni vigumu kutozisoma na kutambua kwamba zote mbili zimeigwa na Musa na Eliya kutoka Agano la Kale. Mapigo ambayo wanaita, ukweli kwamba wanaweza kuzima

anga ili mvua isinyeshe. Kwa wazi, watu hawa wawili wanakumbuka takwimu hizo mbili za Agano la Kale.

Kwa nini wawili kati yao? Uwezekano mkubwa zaidi kwa sababu ukweli kwamba kuna mashahidi wawili kuna uwezekano mkubwa unakumbuka masharti ya Agano la Kale kwamba ili ushuhuda ushikamane mahakamani katika Agano la Kale ulihitaji mashahidi wawili au watatu. Kwa hivyo labda ndio sababu una mashahidi wawili katika Ufunuo sura ya 11, iliyoigwa juu ya kanuni ya Agano la Kale ya mashahidi wawili au watatu wanaohitajika kwa uhalali wa ushuhuda. Sasa swali basi ni, watu hawa wawili ni akina nani na wanafanya nini? Je, hizi zinarejelea watu wawili halisi? Je, hii ni kweli Musa na Eliya waliofufuliwa wakati fulani katika siku zijazo, mwishowe? Wengine wamependekeza na kuwatambua kama Paulo au Yohana au watu wengine, au Petro ambaye alihubiri katika karne ya kwanza.

Lakini kwa mara nyingine tena, tunapotambua kwamba watu hawa ni muhimu kwa thamani yao ya mfano, kuna uwezekano mkubwa kwamba watu hawa wawili hawamaanishi watu wawili halisi au halisi katika karne ya kwanza au katika siku zijazo hata kidogo. Pengine watu hawa wawili ni ishara ya kanisa lote. Kwa hivyo, kwa mara nyingine tena, sura ya 11 kimsingi ni hadithi au akaunti ya kile kanisa linapaswa kufanya hata katikati ya mzozo huu.

Katikati ya mzozo na hata mateso ambayo tunasoma juu ya sura ya 12 na 13, kanisa linapaswa kufanya nini? Jukumu lake la msingi ni nini? Kweli, sura ya 11 inasema jukumu lake kuu ni kushuhudia hata wakati wa mateso. Kanisa linapaswa kuwa shahidi na ushuhuda wa Yesu Kristo, ingawa inamaanisha kwamba, haswa katika muktadha wa Roma ya karne ya kwanza, ingawa inamaanisha watu wa Mungu na kanisa wanaweza kuteseka. Lakini sura ya 11 pia inatukumbusha wazi, kwamba hata katikati ya hayo, kanisa halitaangamizwa kabisa.

Mungu hataruhusu kanisa lake kupaswa pigo la kifo. Haitafutwa kabisa. Ingawa inaweza kuteswa, Mungu bado ataihifadhi.

Angalia mwanzoni mwa sura ya 11, kwamba Yohana anaelezea kanisa kama hekalu ambalo kwa kweli hupimwa katika mistari michache ya kwanza ya sura ya 11. Na nina hakika kwamba hekalu, tena, halimaanishi hekalu halisi, lakini linaashiria kanisa kama watu wa Mungu. Kama vile Paulo alitumia picha za hekalu kuelezea kanisa, watu wenyewe.

Kwa hiyo, Yohana anasema, nilipewa fimbo ya kupimia kama fimbo, na nikaambiwa, njooni mkapime hekalu la Mungu na madhabahu na wale wanaoabudu huko. Picha hiyo yote ya hekalu na madhabahu na watu wanaoabudu wote wanaashiria watu wa Mungu, kanisa. Lakini usipime ua wa nje, mahakama nje ya hekalu.

Acha hiyo, kwa maana imetolewa kwa mataifa. Zote mbili, ukweli kwamba hekalu linapimwa, linaonyesha usalama. Hiyo ni, Mungu atawahifadhi watu wake, ingawa katikati ya ushuhuda wao, ingawa kanisa lazima liteseke na hata kuteswa, wakati huo huo, Mungu atalitunza na kulihifadhi.

Na kwa hivyo, mwishowe, mashahidi hawa wawili wangeashiria kwamba kanisa limeinuliwa kuashiria kwamba wamethibitishwa. Hatimaye, wanaonyeshwa kuwa ushuhuda wao ni halali na wa kweli. Kwa hivyo tena, sura ya 11 inafanya nini? Kwa Wakristo wanaoteseka mikononi mwa Roma, au hata kujiuliza ikiwa wanapaswa kuafikiana, kwa Wakristo walio katika mzozo na Milki ya Kirumi, hii inawakumbusha kwamba kama watu wa Mungu, wanapaswa kuwa mashahidi waaminifu wa Yesu Kristo, hata ikiwa inamaanisha watateseka.

Lakini mwishowe, watathibitishwa. Roma haitakuwa na neno la mwisho. Milaya za ulimwengu huu hazitakuwa na sauti ya mwisho.

Lakini Mungu siku moja atawathibitisha watu wake ili kuonyesha kwamba mzozo na mateso yalifaa, na kwamba mateso yao yalikuwa sawa na ya kweli. Kwa hivyo tena, sura ya 11 inapaswa kueleweka kwa mfano. Kwa mfano, watu hao wawili wanaashiria, hawamaanishi watu wawili maalum, lakini wanaashiria kanisa lenyewe.

Na sura nzima inasema kitu juu ya jukumu la kanisa wanapojaribu, kujaribu kuishi maisha yao katika muktadha wa Roma ya karne ya kwanza. Kanisa linapaswa kufanya nini? Je, inafaa kuhatarisha imani katika Yesu Kristo kwa utii kwa Roma? Au inafaa kupinga? Sura ya 11 inajibu maswali ya aina hiyo kwa maono haya ya mfano ya watu wawili wanaotabiri na kushuhudia, lakini pia wanateseka kwa kile wanachofanya, lakini mwishowe, wanaonyeshwa kuwa sawa. Vifungu viwili zaidi vya kutazama.

Mmoja wao labda ni kifungu ambacho mara nyingi hutambuliwa, au Ufunuo hutambuliwa na wakati mwingi. Na hiyo ni Ufunuo 20 na kumbukumbu ya milenia au utawala wa miaka elfu. Tena, kwa kweli kuna njia kadhaa tofauti za kuelewa kumbukumbu ya milenia katika sura ya 20.

Ninataka kimsingi kuangalia hizo na kisha kuzingatia hasa kazi ya sehemu hiyo. Tena, je, John ana nia ya kutabiri mlolongo wa matukio katika siku zijazo? Au hii inasema kitu kingine kwa wasomaji wanaojaribu kuishi maisha yao katika muktadha wa mazingira ya uhasama wa kipagani? Lakini kihistoria, Ufunuo sura ya 20 imeeleweka kwa njia tatu tofauti. Na tena, ndani ya njia hizi tofauti kuna njia anuwai, kama vile tulipoangalia njia tofauti za kutafsiri Ufunuo, Preterist, Futurist, Idealist, tulisema kuna anuwai ndani ya hiyo.

Vivyo hivyo na njia hizi za kitabu cha Ufunuo. Samahani, njia za milenia, au kumbukumbu ya miaka elfu, milenia, katika Ufunuo 20. Na kabla ya kuzungumza juu yake, wacha nisome maandishi.

Ni fupi sana. Katika sura ya 19, Yesu Kristo anarudi kama shujaa juu ya farasi ambapo anahukumu dunia yote. Na kisha katika sura ya 20, tunasoma hii.

Kufuatia matukio hayo, kisha nikaona malaika akishuka kutoka mbinguni, akiwa ameshika mkononi mwake ufunguo wa shimo lisilo na mwisho. Kuna shimo au shimo lisilo na mwisho, sio mahali halisi au eneo, lakini ishara ya uovu na machafuko na pepo, kile kinachompinga Mungu. Kisha malaika akamwona joka, yule nyoka wa kale, ambaye ni shetani na Shetani, naye akamfunga kwa miaka elfu.

Kuna kumbukumbu ya miaka elfu. Akamtupa ndani ya shimo na kuifunga na kuifunga muhuri juu yake ili asiwadanganya mataifa tena mpaka miaka elfu hiyo itakapomalizika. Baada ya hapo, angeachiliwa kwa muda kidogo.

Kisha nikaona viti vya enzi, na wale walioketi juu yao walipewa mamlaka ya kuhukumu. Niliona pia roho za wale ambao walikuwa wamekatwa vichwa kwa ushuhuda wao kwa Yesu Kristo, kwa neno la Mungu. Hawakumwabudu yule mnyama, kutoka sura ya 12 na 13 na sura ya 11, hawakumwabudu yule mnyama au sanamu yake na hawakuwa wamepokea alama yake kwenye paji la nyuso zao au mikononi mwao.

Waliishi na kutawala pamoja na Kristo kwa miaka elfu. Wafu wengine hawakuishi hadi miaka elfu moja ilipoisha. Huu ndio ufufuo wa kwanza.

Heri na watakatifu wale wanaoshiriki katika uondoo huu wa kwanza. Juu yao, mauti ya pili haina nguvu, lakini watakuwa makuhani wa Mungu na Kristo na watatawala pamoja naye kwa miaka elfu. Sasa, angalia marudio ya kifungu hicho cha muda, miaka elfu.

Mjadala ni, hii inatokea lini? Hii inatokea lini kuhusiana na kuja kwa Kristo? Je, miaka elfu hii inaelezea, tena, kuja kwa Kristo kuwa bado? Kumbuka huko nyuma huko Wathesalonike, tulizungumza juu ya ujio wa pili wa Kristo, wakati atakuja kuleta historia kwenye kilele, kuhukumu na kuokoa. Swali ni kwamba, ni lini kipindi hiki cha miaka elfu kinafanyika kuhusiana na kuja kwa Kristo, ujio wa pili? Je, hufanyika kabla yake, baada yake, wakati mwingine isipokuwa hiyo? Tunaipata wapi? Na hapo ndipo nafasi tofauti ambazo tunaita, katika maelezo yako, kabla ya milenia, baada ya milenia, milenia yote hufanyika. Sina nia ya kuingia kwa undani sana juu ya nafasi hizo, lakini wacha niseme kitu kwa ufupi juu yao.

Na kwa sababu tu katika historia ya kanisa, hii imekuwa ya kupendeza na suala kati ya watu fulani. Na kisha wacha nitoe pendekezo juu ya jinsi ninavyoelewa sehemu hii. Kwanza kabisa, msimamo wa kabla ya milenia.

Kimsingi, msimamo wa kabla ya milenia unasema, Yesu Kristo anarudi, ujio wa pili unatokea, na kabla ya milenia, kwa hivyo kabla ya milenia. Hiyo ni, Yesu Kristo anarudi kabla ya milenia. Anarudi, na yeye mwenyewe kisha anazindua na kuanzisha milenia hii, kipindi hiki cha miaka 1,000.

Sasa, kuna njia mbili tofauti za kuielewa. Wengine wanaielewa kihalisi, na wanaiona kama kipindi maalum cha miaka 1,000 halisi. Wakati huu, mara nyingi huunda matukio ya kufafanua ya, hii wakati Mungu atatimiza ahadi zake zote kwa Israeli na kuzirejesha katika nchi, na hapa ndipo Yesu atashuka duniani, na kama mwana wa Daudi, atatawala Israeli na uumbaji, na ahadi zote zilizotolewa kwa taifa la Israeli zitatimizwa sasa.

Huo ni mtazamo mmoja unaowezekana chini ya kabla ya milenia. Nyingine sio ya kufafanua sana. Wanachosema ni kwamba, kimsingi, miaka 1,000 ni aina ya kipindi cha mpito kati ya wakati ambapo uovu hutawala na kisha mbingu mpya na dunia mpya.

Milenia ni aina ya wakati wa kati, wakati wa mpito kati ya enzi ya sasa na enzi inayokuja, ambapo unayo, katika sura ya 21 na 22, ambapo una mbingu mpya na dunia mpya. Lakini ukweli ni kwamba, pamoja na maoni hayo yote mawili, wote wawili wanaitwa kabla ya milenia kwa sababu milenia haitokei hadi Kristo atakaporudi. Kristo anarudi mwishoni mwa historia, na kisha anaanzisha ufalme wake wa milenia duniani, ambapo anatawala dunia yote kwa kutimiza Agano la Kale.

Wengine wanasema hiyo ni miaka 1,000 halisi, wengine wanasema ni ishara zaidi. Bado inarejelea kipindi cha muda, lakini ni ishara hasa. Mtazamo wa pili unajulikana kama baada ya milenia, na kama kiambishi awali kinavyopendekeza, kuja kwa Kristo kunakuja baada au baada ya milenia.

Hiyo ni, milenia ni kipindi cha wakati ambacho kitafanyika kabla ya Kristo kurudi mwishoni mwa historia, kabla ya kuja kwake mara ya pili. Kimsingi, kulingana na baada ya milenia, milenia itaanzishwa kama matokeo ya mahubiri ya injili na kazi ya Roho Mtakatifu, ambayo enzi hii ya dhahabu ambapo haki inatawala na kutawala, enzi hii ya dhahabu itazinduliwa mwishoni mwa historia kama matokeo ya mahubiri ya injili na kazi ya Roho Mtakatifu. Enzi hii ya dhahabu inayoitwa milenia itazinduliwa.

Mara tu itakapokwisha, basi Yesu atarudi na kutuma, baada ya kipindi hiki, milenia hii, na kisha atasimamisha mbingu zake mpya na dunia yake mpya. Hiyo inajulikana kama baada ya milenia. Kwa hivyo, milenia hutokea kabla ya Kristo kurudi.

Kanisa, kupitia mahubiri ya injili na utendaji wa Roho, kanisa lina jukumu la, kwa maana fulani, kuzindua aina hii ya enzi ya dhahabu ambayo hatimaye itatokea katika historia, na kisha, baada ya hapo, Kristo atarudi, kwa hivyo baada ya milenia. Mtazamo huo sio wa kawaida kama ule wa kwanza, wala sio wa kawaida kama ule

unaofuata, mtazamo wa milenia. Mtazamo wa milenia unaonyesha kwamba, kwa maana fulani, amillennial ni jina lisilofaa.

Kiambishi awali am- inamaanisha hapana, hakuna milenia. Lakini, kwa maana fulani, hilo ni jina lisilo sahihi kwa sababu wale wanaoshikilia maoni ya milenia hawafikirii kuwa hakuna milenia. Wanatafsiri tu tofauti sana.

Lakini wanasema hakuna milenia ya kidunia ambayo itatokea katika kipindi fulani Duniani. Lakini, badala yake, amillennialism inasema kipindi cha miaka elfu ambayo tunasoma juu yake katika Ufunuo 20 ni ishara ya kipindi chote cha historia ya kanisa ambapo Yesu Kristo anatawala kutoka mbinguni. Na, kulingana na Paulo, kumbuka, tumeona mistari katika Paulo ambayo inaonyesha tumeketi mbinguni na Kristo.

Wangesema, hii ni njia tu ya John ya kusema hivyo. Anatumia miaka elfu hii kama njia ya mfano ya kuelezea ukweli kwamba Kristo tayari anatawala kutoka mbinguni na, kwa sababu ya kukaa na kufufuliwa pamoja na Kristo, kama Paulo alisema, tunatawala pamoja naye. Kwa hivyo, miaka elfu haimaanishi, kulingana na milenia, miaka elfu sio kipindi cha wakati duniani, lakini, kwa mfano, inaonyesha utawala, utawala wa kiroho wa Kristo hivi sasa kutoka mbinguni.

Kati ya ujio wake wa kwanza na ujio wake wa pili, kipindi hicho chote ni milenia kwa sababu Kristo sasa anatawala kutoka mbinguni, na tunatawala pamoja naye kwa sababu ya kuwa wa Kristo, kama Paulo alisema. Kwa hivyo, katika historia ya kanisa, hayo yamekuwa maoni makubwa ya milenia. Hiyo ni, kabla ya milenia, Kristo anarudi na kisha anaweka utawala wake wa milenia duniani.

Baada ya milenia, kanisa huanzisha milenia, au kuzindua milenia, kupitia mahubiri yake, lakini pia kazi ya Roho. Enzi hii ya dhahabu, milenia hii, hufanyika duniani. Mwisho wa wakati huo, basi Kristo anarudi.

Au milenia, milenia haimaanishi wakati maalum kabla au baada ya kurudi kwa Kristo. Inarejelea enzi nzima ya kanisa, kutoka karne ya kwanza hadi wakati wowote Kristo anaporudi tena, kipindi hicho chote ni milenia, iliyoonyeshwa kwa mfano kama miaka elfu, ambapo Kristo tayari anatawala kutoka mbinguni, na tunatawala pamoja naye kwa sababu ya kuwa wa Kristo. Kwa hivyo, hayo ni maoni matatu ya msingi.

Ninaona inafurahisha kwamba milenia imepata umakini mwingi kwa sababu, tena, mistari niliyosoma tu, kwanza kabisa, hapa ndio mahali pekee katika Agano Jipya unapata kumbukumbu ya miaka elfu. Hiyo haimaanishi kuwa sio muhimu, lakini inamaanisha kuwa hapa ndipo mahali pekee unapopata kumbukumbu ya kipindi cha miaka elfu. Lakini inarejelewa badala ya siri.

Namaanisha, angalia hakuna kitu kilichosemwa juu ya kile kilichotokea katika kipindi hicho cha miaka elfu. Haisemi hata haswa ni wapi inafanyika. Tunadhani kwamba inafanyika duniani, lakini Ufunuo 20 haisemi hivyo.

Inasema tu, waliishi na kutawala pamoja na Kristo miaka elfu. Haisemi wapi. Kwa hivyo, inaweza kuwa kutoka mbinguni, inaweza kuwa utawala wa mbinguni, inaweza kuwa utawala wa kidunia.

Maandishi hayatuambii. Kwa hivyo, nimevutiwa sana na aina ya asili ya lakoni ya Ufunuo 20. Hiyo ni, kuna mapungufu mengi.

Ni fupi sana. Haituambii kila kitu kuhusu milenia. Tena, haituambii ni wapi inafanyika haswa, nini kinatokea, nini kinaendelea, ni nani hapo, kutakuwa na uzazi, nk, nk.

Je, huu ni wakati wa ahadi za Israeli kutimizwa? Ufunuo hautuambii chochote kati ya hayo. Rejea ya milenia ni fupi sana ikilinganishwa na sura ya 21 na 22 ambayo ni ya kina sana juu ya kile kinachotokea wakati Kristo anarudi. Kwa maoni yangu, ikiwa ninaweza kutoa pendekezo, kwa maoni yangu, milenia, kumbukumbu ya miaka elfu, labda haimaanishi kipindi cha wakati hata kidogo.

Ni njia ya mfano ya kuelezea kile kinachotokea wakati wa ujio wa pili wa Kristo. Ni njia tu ya mfano ya kuelezea uthibitisho kamili wa watu wa Mungu na thawabu ya watu wa Mungu. Ni njia tu ya kuonyesha hukumu kamili na utetezi wa Mungu na haikusudiwa kuelezea kipindi maalum cha wakati.

Kuuliza maswali kama vile, hii iko duniani au mbinguni, au kutakuwa na watu wanaozaliwa au kuolewa, au hapa ndipo Israeli inatimizwa ahadi zao zote? Maswali hayo yote ambayo tunaweza kutaka kuuliza, nadhani, sio lazima kwa sababu Yohana, sidhani kama Yohana anajaribu kuelezea kipindi maalum cha wakati kinachotokea mahali pengine, lakini tena, ni njia nyingine tu ya kuelezea kile kinachotokea wakati Kristo atakaporudi. Atawapa na kuwatetea watu wake, naye atawahukumu dunia. Hii itakuwa dhahiri.

Hatimaye, watu wa Mungu watahesabiwa haki, na haki na hukumu ya Mungu itaonyeshwa kuwa ya kweli. Hiyo ndio milenia inahusu. Kwa hivyo nadhani baadhi ya maswali tunayouliza juu yake labda huenda zaidi ya maandishi.

Tena, soma Ufunuo 20, na unavutiwa na jinsi kidogo inavyosemwa. Una kumbukumbu fupi tu ya miaka elfu, ambapo uovu unafutwa, uovu unazuiliwa, na watu wa Mungu wanahesabiwa haki na kutuzwa na kuonyeshwa kuwa waadilifu, na haki na hukumu ya Mungu inatawala. Hiyo ni kimsingi, maana ya milenia.

Sasa, kama nilivyosema, milenia ni karibu hatua fupi ya kusimama, karibu aina tu ya kupumua kwa mwisho mkuu katika Ufunuo, ambayo hutokea katika Ufunuo sura ya

21 na 22. Kwa njia zingine, Ufunuo, kutumia kichwa cha riwaya ya Dickens, Ufunuo inaweza kuelezewa kama hadithi ya miji miwili. Sura ya 17 na 18 inaelezea hili, tena, kwa lugha ya mfano sana.

Yohana anaelezea mwanamke ambaye anamwonyesha kama kahaba ameketi juu ya mnyama, na mwanamke huyu anaweza kutongoza ulimwengu na anavutia sana, lakini hata hivyo anapanda mnyama wa kutisha, ambaye tayari tumemtambua kuwa wa pepo kwa asili, wa kishetani, na uovu katika asili. Tena, kile Yohana anaelezea, msomaji yeyote wa karne ya kwanza angesoma na kumtambua mwanamke huyu anayepanda mnyama kama sio chini ya Dola ya Kirumi. Inaelezewa kuwa imekaa kwenye vilima saba.

Hiyo ilikuwa taswira ya kawaida ya jiji la Roma katika karne ya kwanza. Kwa hivyo, siwezi kufikiria msomaji yeyote wa karne ya kwanza akisoma Ufunuo 17, mwanamke huyu amepanda mnyama, na bila kufikiria Dola ya Kirumi na Mfalme wa Kirumi. Lakini katika sura ya 18, anaharibiwa.

Roma inaharibiwa kwa sababu ya kiburi chake, kujifanya kwake, na ukweli kwamba alijiweka juu ya Mungu kwa sababu utajiri wake umekuja kwa gharama ya wengine, na kwa gharama ya maisha ya Wakristo. Kwa sababu hiyo, kama Mungu alivyohukumu mataifa maovu, maovu na himaya hapo zamani, vivyo hivyo atahukumu tena Roma, na kwa kweli alifanya hivyo. Roma iliharibiwa muda mfupi baada ya kitabu cha Ufunuo kuandikwa.

Kwa hivyo, unabii wake katika suala hilo ulitimia. Lakini, Roma inaonekana kama inaonyeshwa kama kuharibiwa na kupunguzwa kuwa bure. Na katikati ya sehemu hiyo ingawa, katika sura ya 18, mstari wa 4, wasomaji wa Yohana, Wakristo, wameitwa kutoka kwake, ili wasishiriki katika hukumu yake, ili watengane.

Roma itaharibiwa. Usikubaliane naye. Usikubali utawala na itikadi ya Kirumi.

Usishiriki katika ibada ya mfalme. Lakini toka ndani yake. Tenga naye.

Lakini, ikiwa watu wa Mungu watatoka Roma na kujitenga, lazima wawe na mahali pa kwenda. Na jibu la hilo linapatikana katika sura ya 21 na 22. Ikiwa watajitenga na utawala wa Kirumi na hawakubali, kwa itikadi na mfumo huu wa kiburi, wa kujifanya, wa ufisadi, na mfumo wa pepo, ikiwa watakataa hilo na kupinga hilo, basi John anasema, una mahali pa kwenda.

Na hiyo ni Yerusalemu Mpya katika Ufunuo sura ya 21 na 22. Tena, kuna mambo matatu ninayotaka kusema juu ya maono haya ya Yerusalemu Mpya. Kwanza kabisa, msingi ni kwamba, karibu kila aya ya Ufunuo 21 na 22, angalau ya mistari mitano ya kwanza, imejikita katika Agano la Kale.

Kwa kweli, ufafanuzi mmoja katika kitabu cha Ufunuo ulisema, kwamba ikiwa utaondoa marejeleo yote ya Agano la Kale katika Ufunuo 21 na 22, ungekuwa na mistari miwili au mitatu iliyobaki. Na hiyo sio mbali sana na ukweli. Ufunuo 21 na 22 zimejaa lugha ya Agano la Kale.

Karibu kila kitu kinarudi kwenye Agano la Kale. Rejea ya uumbaji mpya, kumbukumbu ya Yerusalemu Mpya, agano jipya, kipimo cha mji. Yohana anatumia fasihi zote kuu za kinabii kutoka kwa Isaya na Ezekieli na Yeremia, na maandishi mengine ya kinabii, na baadhi ya maandishi ya simulizi pia.

Ni kana kwamba anakusanya ahadi zote zilizotolewa kwa Israeli katika mwisho mmoja mkuu, maono moja makuu ya kuonyesha Yerusalemu Mpya hii, maono haya, ni utimilifu wa mwisho wa matumaini na matarajio yote ya watu wa Mungu, kama ilivyoelezwa katika manabii wa Agano la Kale. Sasa anachukua nyuzi zote kutoka kwa maandishi yote ya kinabii na maandishi ya Agano la Kale na kuyaunganisha pamoja katika maono moja mazuri ya Yerusalemu Mpya hii ambayo anawasilisha kama njia mbadala ya utawala wa Kirumi. Kwa kadiri utambulisho wa Yerusalemu Mpya unavyohusika, tena, tunahitaji kusoma hii kwa mfano.

Tunahitaji kutambua Yohana labda haelezei jiji halisi la mwili, hata licha ya vipimo ambavyo anaitoa. Badala yake, John, tena, John anaona jiji katika maono yake, lakini kilicho muhimu ni kile kinachoashiria thamani yake ya mfano. Kwa maoni yangu, jiji katika Ufunuo 21 na 22 linaashiria tena watu wa Mungu.

Yohana kimsingi anawaona watu wa Mungu waliokamilika sasa wanakaa kwenye dunia mpya. Kwa hivyo, tena, wengine wetu labda tumeona maonyesho ya kisasa ya jinsi Yerusalemu Mpya itakavyokuwa, lakini tena, wakati hizo zinavutia na za kuvutia, labda ziko mbali kidogo, kwa sababu Yohana hatupi ramani ya usanifu wa jinsi Yerusalemu Mpya itakavyokuwa. Badala yake, John ana nia ya kuelezea watu wenyewe.

Kwa njia ile ile ambayo Paulo angeweza kuelezea kanisa kama hekalu na kama jengo, kwa mfano katika Waefeso sura ya 2, sasa Yohana anaelezea kanisa lililokamilika, watu wa Mungu waliokamilika, kama Yerusalemu Mpya, kama jiji. Tena, hata vipimo, vipimo dhira 144, au vipimo vyote vya Yerusalemu Mpya katika sura ya 21 vinategemea kuzidisha 12. Na tayari tumeona 12 ni nambari ambayo ni ishara ya watu wa Mungu.

Kwa hivyo kile John anaelezea sio jiji fulani la mwili. Nina shaka kuwa jiji analoelezea linaweza hata kuwa na watu wote wa Mungu, wa zamani, wa sasa, na wa baadaye. Lakini badala yake, kile Yohana anaelezea ni watu wakamilifu, waliokamilika wa Mungu katika uumbaji mpya.

Tena, angalia kwamba Yerusalemu Mpya ina milango 12 inayotambuliwa na makabila 12 ya Israeli, na imejengwa juu ya misingi 12, ambayo inatambuliwa na mitume 12. Tena, hata mawe ya ujenzi na sifa za usanifu wa jiji zinaashiria watu wa Mungu, wa Israeli ya Agano la Kale na kanisa, ambayo sasa imekusanywa pamoja kuwa watu mmoja wa Mungu waliokamilika, waliokamilika. Kwa hivyo, tena, Yohana anachota picha hizi zote za Agano la Kale na kuzileta pamoja katika maono haya ya kilele, ambapo kimsingi anarejelea watu wenyewe, sio jiji fulani la mwili.

Sio kwamba hakutakuwa na jiji au miji halisi katika uumbaji mpya, lakini hiyo sio hoja ya John hapa. Kimsingi anaelezea watu, sio jiji la mwili. Mji ambao anauona unaashiria watu wa Mungu waliokamilika na waliokamilika wanaoundwa na Israeli ya Agano la Kale na kanisa lililojengwa juu ya misingi wa mitume wenyewe.

Tena, maandishi haya yote yanatokana, au maono yote ya Yohana yanatokana na maandishi kutoka kwa Isaya, Ezeieli, na fasihi zingine za kinabii. Tena, Yohana anaandika mwishoni mwa mapokeo ya kinabii, na analeta ahadi zote pamoja ili kuonyesha jinsi zinavyotimizwa katika Kristo na jinsi zinavyofikia kilele chao. Jambo lingine la kusema juu ya maono ya Yerusalemu Mpya linahusu, basi, kazi yake.

Ninataka kusema mambo mawili juu ya hii. Tayari tumesema kwamba maono ya Yerusalemu Mpya hufanya kazi kama mwenzake wa maono ya Babeli, ambayo, tena, ingetambuliwa na Roma. Kwa kweli, Roma mara nyingi huitwa, katika karne ya kwanza kwa wakati huu, mara nyingi ingeitwa Babeli.

Kumbuka majadiliano yetu ya 1 Petro, ambapo anarejelea Babeli, ambayo ni aina ya jina la msimbo la Roma. Kwa hivyo, sasa kwa kuwa Roma itaangamizwa katika hukumu kwa sababu ya kiburi na uovu wao, watu wa Mungu lazima wawe na mahali pa kwenda. Kwa hivyo, John sasa anawapa njia mbadala.

Ikiwa wataondoka Roma, ikiwa watafanya ... sio kimwili, ni wazi haungeweza kwenda popote katika Dola ya Kirumi ya karne ya kwanza kuepuka athari za Roma, lakini ikiwa watakataa kushirikiana na Roma, ikiwa watadumisha ushuhuda wao mwaminifu, Ufunuo sura ya 11, ikiwa watakataa kujitoa na kushirikiana na itikadi potovu na utajiri wa Roma, ikiwa watakataa kushiriki katika ibada ya mfalme na kudumisha pekee, utii wa kipekee kwa Yesu Kristo, basi wana mahali pa kwenda. Na hilo ni jiji ambalo linazidi mbali na kuzidi chochote ambacho Roma ingeweza kutoa. Na hiyo ni mali ya jumuiya iliyokamilika ya watu wa Mungu katika uumbaji mpya.

Lakini kuna kitu kingine juu ya maandishi haya ya kuangazia, na hiyo ndiyo hatima ya mwisho ya watu wa Mungu katika Ufunuo sio mbinguni lakini dunia mpya. Na baadhi yenu mlinisikia nikisema hapo awali, siendi mbinguni, lakini hatima yangu ya mwisho ni dunia mpya. Na hapo ndipo watu wa Mungu wanaishia katika Ufunuo.

Wazo la kwa namna fulani uwepo wa kiroho wa muda mfupi unaoelea mawinguni sio maono ya kibiblia. Hiyo inasikika zaidi kama Gnosticism kwangu. Ikiwa unakumbuka, tulijadili Gnosticism mwanzoni mwa muhula, tofauti kati ya mwili na kiroho, kiroho kuwa ukweli wa kweli.

Katika Gnosticism, wokovu ulikuwa ukitoroka kutoka duniani, ukitoroka kutoka kwa gereza la kimwili la dunia na mwili hadi maisha ya kiroho. Lakini hayo sio maono ya kibiblia. Maono ya kibiblia ya hatima yetu ya baadaye yanatuishia mahali pale tulipoanzia, ambayo ni duniani.

Angalia ulinganifu kati ya Ufunuo 21 na 22 na Mwanzo 1 na 2. Hapo mwanzo, Mungu aliumba mbingu na nchi. Sasa, Yohana anaona mbingu mpya na dunia mpya. Na uhusiano wote kati ya Edeni katika Ufunuo 1 hadi 3 na Yerusalemu Mpya.

Kwa hivyo, kinachoendelea ni tangu mwanzo, nia ya Mungu kwa wanadamu ni kwa Mungu kukaa katikati yao katika uumbaji ambapo Yeye ni Mungu wao na watakuwa watu wake. Hiyo sasa inatambuliwa kikamilifu katika Ufunuo 21 na 22, ambapo Mungu sasa anakaa na watu wake waliokamilika, waliokamilika katika kiumbe kipya. Kwa hivyo hata hivyo uumbaji wa kwanza ni tofauti na uumbaji mpya, hata hivyo kuna kutoendelea kati ya uumbaji mpya wa Ufunuo 21 na 22 na uumbaji wa kwanza, bado kuna mwendelezo.

Bado ni dunia ya mwili. Kwa hivyo hatima ya mwisho ya watu wa Mungu sio kutoroka kutoka kwa mwili ili kuelea katika mawingu. Siwezi kufikiria maisha ya kuchosha zaidi.

Lakini hatima ya mwisho ya watu wa Mungu ni ya kimwili sana, ingawa imevuliwa athari zote za dhambi na kifo, lakini ya kimwili hata hivyo. Kwa hivyo hapo ndipo kitabu cha Ufunuo kinapoishia. Ikiwa watu wa Mungu wataacha kile Roma inapaswa kutoa au kile ambacho mataifa na milki za ulimwengu huu zinapaswa kutoa, wana ulimwengu, njia mbadala, ambayo imewaandalia.

Na kwa hivyo hapo ndipo kitabu cha Ufunuo kinapoishia. Sasa utaona katika maelezo yako kwamba kuna maelezo mafupi juu ya uumbaji na uumbaji mpya katika Biblia. Kama mada nyingi ambazo tumekuwa nazo kadhaa katika mihadhara yetu na katika maelezo, na kama mada nyingi, hii pia inarudi kwenye Agano la Kale.

Tayari tumezungumza juu ya ukweli kwamba uumbaji mpya una historia yake katika Agano la Kale. Inarudi nyuma hadi kwenye uumbaji wa kwanza na kwenye bustani ya Edeni, ambapo wanadamu waliwekwa katika bustani kama wawakilishi wa Mungu kuutawala. Ardhi walipewa kama zawadi.

Kwa hivyo, watu wa Mungu waliumbwa kufurahia uwepo wa Mungu duniani, katika mazingira yanayofaa kwa uwepo wa mwanadamu, lakini ambapo Mungu anaweza

kukaa na watu wake. Sasa ni wazi kama hadithi inavyoendelea, kwa sababu ya dhambi ambayo inazuiliwa na wanadamu wanafukuzwa kutoka duniani, lakini mada ya ardhi au uumbaji inaendelea na ahadi ya nchi ambayo imepewa Ibrahimu. Kumbuka Mwanzo sura ya 12, agano ambalo Mungu alifanya kwa Ibrahimu, nitakufanya baraka, nitakubariki, nitakufanya uwe baraka kwa mataifa yote ya dunia.

Lakini sehemu ya baraka ilikuwa, au sehemu ya agano, ilikuwa Mungu angemleta katika nchi ambayo angemuonyesha. Kwa kweli, sababu ya Mungu kumpa ardhi sio tu kwa sababu anahitaji mahali pa kuishi, kwa sababu hiyo ni sehemu ya utimilifu wa Mwanzo 1 na 2, kwamba Mungu angewapa watu nchi. Ardhi ilikuwa mahali pa baraka.

Nchi, dunia ilikuwa mahali, ilikusudiwa kuwa mahali ambapo Mungu angewabariki watu wake na kukaa nao. Kwa hivyo, kwa kumpa Ibrahimu nchi, kwa kuwaleta Israeli katika nchi, hiyo ilikuwa hatua za mwanzo za utimilifu wa nia ya Mungu kukaa na watu wake juu ya uumbaji wake, katika nchi, katika bustani ya Edeni, ambayo ilivurugwa na kuzuiwa kwa sababu ya dhambi. Lakini hata Israeli ilishindwa, kwa sababu Israeli ilishindwa na kutotii, Israeli, kama Adamu na Hawa, ilifukuzwa kutoka nchi, na Israeli haikufanya vizuri zaidi.

Pia walifanya dhambi na kufukuzwa kutoka kwa nchi, mahali pa baraka, mahali ambapo Mungu angekaa na watu wake. Kwa hivyo, unapata kwa manabii matarajio kwamba siku moja Mungu angewarudisha Israeli katika nchi, kwa sababu tena, hiyo ni sehemu ya ahadi kwa Ibrahimu, hiyo ni sehemu ya nia Yake kwa wanadamu katika Mwanzo 1 na 2, kuwapa nchi, mahali pa baraka, ambapo Mungu atakaa pamoja nao. Kwa hivyo, tunaona kwamba wakati Israeli inafukuzwa kutoka nchi na kupelekwa uhamishoni, kumbuka historia yako ya Agano la Kale, manabii basi wanaonyesha matarajio kwamba Mungu atawarudisha Israeli katika nchi.

Lakini katika baadhi ya maandishi ya kinabii, matarajio yanaonekana kuanza kusonga kidogo zaidi ya kurudisha Israeli katika nchi halisi ya Palestina. Kwa kweli, katika Isaya sura ya 65, katika moja ya maandishi haya ya kinabii, kwa kweli, maandishi ya kinabii ambayo Yohana mwenyewe anarejelea, tunaanza kuona kwamba kurudi kwa Israeli katika nchi huanza kupanuliwa na kuchukua aina zaidi ya kinabii au aina ya apocalyptic au hata idadi ya ulimwengu. Kwa hivyo, hivi ndivyo nabii Isaya anasema.

Tena, anazungumzia wakati ambapo Israeli itarudi katika nchi, lakini bado anatarajia mabadiliko makubwa zaidi kufanyika. Anasema, huyu ni Mungu anayezungumza kwa njia ya Isaya, "Kwa maana mimi, Mungu, ninakaribia kuuumba mbingu mpya na nchi mpya. Mambo ya zamani hayatakumbukwa wala kukumbuka.

Lakini furahini na kufurahi milele kwa kile ninachoumba, kwa maana ninakaribia kuiumba Yerusalemu kuwa furaha na watu wake kama furaha. Nitafurahi katika Yerusalemu na kufurahiya watu wangu." Angalia kwamba Ufunuo 21 inaanza na

mbingu mpya, dunia mpya na Yerusalemu mpya. Kwa hivyo, Yohana kimsingi, anatarajia katika Ufunuo 21, akionyesha utimilifu wa kile kinachotarajiwa katika Isaya sura ya 65.

Kwa hivyo, manabii wanamalizia kwa matarajio kwamba Mungu bado lazima arejeshe nia Yake kwa wanadamu kwa kuwapa nchi, mahali pa baraka, ambapo Mungu ataishi na kukaa na watu wake. Katika Agano Jipya, ahadi ya uumbaji mpya inatimizwa katika hatua mbili. Na hapa tumerudi kwa tayari, lakini sio tena.

Uumbaji mpya, ahadi ya ardhi, tayari iko. Inazinduliwa tayari katika Kristo. Inafurahisha, katika 2 Wakorintho sura ya 5, Paulo anarejelea Isaya 65, ambapo anasema, ikiwa mtu yeyote yuko ndani ya Kristo, yeye ni kiumbe kipya.

Ya zamani imepita, tazama, vitu vyote vinakuwa vipya. Lugha hiyo inatoka moja kwa moja kutoka kwa Isaya sura ya 65. Kwa hivyo, kile kinachoendelea katika Agano Jipya kinapendekeza kwamba nia ya Mungu kwa wanadamu kuishi juu ya kiumbe kipya, nchi ya baraka ambapo Mungu atakaa nao, tayari imetimizwa katika nafsi ya Yesu Kristo.

Lakini kwa kweli, kuna mwelekeo ambao bado haujaja. Kwa hivyo, mwelekeo ambao bado haujatokea katika Ufunuo 21 na 22, ambapo Yohana anasema, Niliona mbingu mpya na dunia mpya na Yerusalemu mpya, na watu wa Mungu katikati yake. Kwa hivyo, Ufunuo basi unajumuisha lengo la historia ya ukombozi.

Hiyo ni, kutoka Mwanzo 1 na 2, nia ya Mungu ya kuunda mazingira, ardhi, kama zawadi kwa watu, ili waishi, mahali pa baraka ambapo Mungu atakaa katikati Yake, hatimaye inatimizwa katika maono ya Yohana ya Ufunuo 21 na 22, ambapo watu wote wa Mungu sasa wanajikuta kwenye dunia mpya, na Mungu anayekaa katikati yao, katika uhusiano wa agano nao. Kwa hivyo hatimaye, ujumbe wa Ufunuo ni nini? Ufunuo, kama tulivyoona tayari, ni zaidi ya kitabu kuhusu eskatolojia. Ingawa eskatolojia, tunapofikiria eskatolojia, tunafikiria mambo yanayohusiana na mwisho wa historia, jinsi Mungu atakavyoleta historia kwenye kilele chake na kutimiza madhumuni na nia yake kuu.

Lakini Ufunuo ni zaidi ya juu ya eskatolojia. Tumeona Ufunuo ni kitabu ambacho kinafichua kujifanya, kiburi, na kupinga utauwa wa mfumo na taasisi za ulimwengu, bila kujali hiyo inapatikana wapi. Ufunuo ni wito kwetu kupinga hilo.

Ni wito wa kuishi maisha matakatifu. Ni wito wa kutoa utii wa kipekee na ibada kwa Yesu Kristo, bila kujali gharama gani. Ufunuo unafunua madai yote na madai ya uwongo ya jamii yetu na taasisi yoyote au mtu au ufalme unaojiweka juu ya Mungu.

Na inatuita kupinga hilo. Inatuomba kudumisha ushuhuda wetu wa kinabii mbele ya hilo, bila kujali inaweza kutugharimu nini. Na hatimaye, Ufunuo ni ukumbusho kwamba Yesu Kristo na Mungu pekee ndio wanaostahili kuabudiwa kwetu.

Hakuna mwanadamu mwingine, hakuna taasisi nyingine inayostahili ibada na utii wetu. Hiyo ni ibada ya sanamu. Ni Yesu Kristo pekee anayestahili kuabudiwa kwetu.

Na kwa hivyo, kitabu cha Ufunuo kinaisha na safari yetu kupitia Agano Jipya.

Huyu ni Dk. Dave Mathewson akitoa wasilisho lake la tatu na la mwisho juu ya kitabu cha Ufunuo.